5-mavzu. Oqsillarning birlamchi tuzilishini aniqlash.

Reja:

- 1. Oqsillarning birlamchi tuzilishini aniqlashda qoʻllaniladigan zamonaviy uslublar.
- 2. Oqsillar va peptidlarning fazoviy tuzilish darajalari.
- 3. Peptid bogʻining tabiati.

Oqsillar aminokislotalarning oʻzaro birikishidan hosil boʻlganligi aniqlangandan soʻng, oʻtgan asrning oxiri va XX asrning boshlarida ularning bogʻlanish tartibini oʻrganish ustida juda koʻp tadqiqotlar oʻtkazildi.

Bu sohada birinchilar qatorda mashhur rus olimi A.Y. Danilevekiy XIX asrning 80-yillarida muhim izlanishlar olib borib, oqsil molekulasi polimer tabiatiga ega ekanligini, uning parchalanishi suv biriktirish bilan kelishini takidladi. Buyuk nemis kimyogari Emil Fisher XX asrning boshlarida (1902 y) oqsil tuzilishining polipeptid nazariyasini ishlab chiqdi. Bu nazariyaga muvofiq, oqsil molekulasi oʻnlab, yuzlab aminokislota qoldiqlarining peptid bogʻ (-CO-NH-) orqali birikishidan hosil boʻlgan yirik polipeptid zanjirdan iboratdir.

Oqsil molekulalari tuzilishining polipeptid nazariyasi birinchi boʻlib laboratoriya sharoitida insulin sintezlanishi bilan uzil-kesil isbotlandi. Hozirgi vaqtda oqsil molekulalari strukturasining asosi boʻlgan polipeptid zanjirning tuzilishi rentgen struktura analizi vositasida toʻliq oʻrganilgan. Undagi atomlar orasidagi masofa, valent burchaklari RSA ma'lumotlari asosida aniqlangan. Polipeptid zanjirda NH - CO - CH - fragmentlari uning oʻzagini hosil qiladi. Aminokislotalar radikali esa polipeptid zanjirining oʻzagi hosil boʻlishida hech qanday ishtirok etmaydi. Buni insulin molekulasi bir qismining tuzilishida koʻrish mumkin:

Insulin polipeptid zanjiri boʻlagining tuzilishi ana shunday shaklda boʻladi. Polipeptid zanjirida - CO - NH bogʻlanish alohida xususiyatga ega. Ma'lumki, α - uglerod atomi bilan azot atomi oʻrtasidagi masofa 0,147 nm ni tashkil etadi. Lekin peptid bogʻidagi N bilan S oʻrtasidagi masofa esa 0,132 nm. Agar bu azot bilan uglerod oʻrtasida hosil boʻlishi mumkin boʻlgan qoʻshbogʻ - C = N - bilan solishtirilgan boʻlsa (uzunligi 0,125 nm), u holda bu masofa ancha uzunlik qiladi. Demak, - SO - NH - dagi C - N bogʻlanish xarakteri jihatidan yuqoridagi bogʻlanishlarni, ya'ni oddiy va qoʻshbogʻ orqali bogʻlanishning oraliq shaklini egallaydi (1-rasm).

Polipeptidlar tuzilishida tuzilishida ana shunday nozik bogʻlanish borligi peptid bogʻlarda tautomer oʻzgarishlarni keltirib chiqaradi, ya'ni ularda keton shakl yenol shaklga oson aylana oladi:

Peptid bogʻlanishlarda yenol shaklning mavjudligi polipeptid zanjirining reaksion qobiliyatini ancha kuchaytiradi. Peptid bogʻidan tashqari, oqsil molekulalarida disulfid, vodorod bogʻlari va boshqa bogʻlar mavjud. Umuman olganda oqsillarning kimyoviy tuzilishini oʻrganishda soʻnggi yillarda katta yutuqlar qoʻlga kiritildi. Oqsil molekulasining birlamchi, ikkilamchi, uchlamchi va toʻrtlamchi struktura darajalari aniqlandi. Bu mavzuda oqsillarning birlamchi strukturasi va uni aniqlash usullari bilan tanishamiz.

Oqsillarning birlamchi strukturasi va uni aniqlash

Oqsillarning birlamchi strukturasi deyilganda, polipeptid zanjirdagi aminokislotalar qoldigʻining soni va joylashish tartibi tushuniladi. Bu tartib irsiy belgilangan va oʻzgarmasdan nasldan-naslga oʻtadi.

Malumki, polipeptid zanjirda aminokislotalar peptid bogʻlar orqali birikkan. Demak, zanjirning bogʻlanishidagi aminokislota qoldigʻida α - aminoguruh (-NH₂), zanjirning oxirida esa karboksil guruh (-SOOH) erkin holda boʻlishi kerak, qolgan hamma α - amino va α - COOH guruhlar peptid bogʻ hosil qilish uchun sarflanadi. Polipeptid zanjirning amin guruhi boʻlgan tomoni N - uchi, karboksil guruhi boʻlgan tomoni S - uchi boʻladi:

Birlamchi struktura oqsil molekulasining turgʻin strukturasi, oqsil barcha xususiyatlarining asosi, uning ustuni desa boʻladi. molekulaning gidrolitik parchalanishi bilan bogʻliq boʻlmagan hamma metabolitik jarayonlarda birlamchi struktura oʻzgarmay saqlanadi. Shu tuzilishida oqsil turli funksiyalarni bajaradi. Hozirgi kunda aniq ma'lumki, oqsilning yuqori tashkiliy shakllari, biologik faoliyati ham molekulada aminokislotalarning izchil joylanishidan kelib chiqadi.

Shuning uchun oqsilning tuzilishini aniqlashda uning birlamchi strukturasini belgilash asosiy vazifaning butun qiyinchiligini koʻz oldiga keltirish uchun oqsil atigi 11 ta har xil aminokislotalardan tuzilgan va har bir aminokislota molekulada faqat bir marta uchraydi, deb faraz qilaylik. U holda, molekulada faqat bir marta uchraydigan 11 ta har xil aminokislotadan nazariy jihatdan 40000000 ta izomer hosil qilish mumkin. Shuncha miqdordagi izomerlarni sintezlash va ularning xossalarini tekshirila-yotgan oqsil bilan solishtirishning hech iloji yoʻq. Endi oqsillarda koʻpincha 20 ta har xil aminokislota boʻlishi e'tiborga oladigan boʻlsak, vujudga kelishi ehtimol boʻlgan izomerlarning miqdori astronomik raqamlarga yetib qoladi.

Peptid bogʻdagi	Izomerlari soni	
aminokislota qoldigʻi		
3	6	
4	24	
5	120	
6	720	
7	5040	
8	40320	
9	362780	
10	3362780	
20	20000000000000000000	

Lekin ana shunday juda qiyin vazifani ham hal qilish imkoniyatlari koʻzga aniq tashlanib qolmoqda.

Avvalo oqsil tarkibiga kirgan aminokislotalarning sifat tarkibi va har birining miqdorini aniqlash zarur. Buning uchun oqsil molekulasi toʻliq gidrolizlanadi. Gidrolizdan keyin hosil boʻlgan aminokislotalar aralashmasining tarkibini belgilash avtomatik tarzda ishlaydigan aminokislotalar aralashmasining tarkibini belgilash avtomatik tarzda ishlaydigan aminokislota analizatorida tez va aniq bajariladi. Lekin oqsilning umumiy aminokislota tarkibidan uning tuzilishi haqida yetarli axborot olinmaydi. Oqsilning tuzilishini aniqlashda uning birlamchi strukturasini, ya'ni aminokislotalar ketma-ketligini belgilash asosiy vazifadir. Birlamchi strukturani oʻrganish quyidagi bosqichlar boʻyicha bajariladi:

1) polipeptid zanjirini ma'lum joylaridan gidroliz qilib, kaltaroq bo'lakchalar (fragmentlar) ga parchalash; 2) olingan bo'lakchalardagi aminokislotalar tartibini aniqlash; 3) aminokislotalar tartibi aniqlan-gan peptid bo'lakchalarining umumiy zanjirdagi o'rnini topish.

Polipeptid zanjirini fragmentlarga parchalashdan oldin uning tarkibidagi disulfid bogʻlar uzilishi kerak. Buning uchun sistinning - S - S - bogʻi ustchumoli kislota NS(O)SOON bilan oksidlanib, -SO₃H guruhga oʻtkaziladi:

Oqsil tanlab ta'sir etuvchi proteolitik fermentlar (tripsin, ximotripsin) yordamida ham boʻlakchalarga boʻlainadi. Oqsillarni parcha-laydigan bu fragmentlar alohida aminokislotalar hosil qilgan peptid bogʻlarni tanlab uzish qobiliyatiga ega. Tripsin Liz va Arg, ximotripsin esa aromatik aminokislotalar (Tir, Fen va Tri) ning karboksil gruhlari hosil qilgan peptid bogʻlarni uzadi:

Fermentlar ishtirokida oqsil gidrolizlanib, qator peptidlar hosil boʻladi. Bu peptidlar bir-biridan yuqori voltli elektroforez va xromotografiyadan foydalanib ajratiladi. Soʻngra har bir bir peptid alohida-alohida analiz qilib, undagi aminokislotalar tartibi aniqlanadi.

Oqsillarni kimyoviy usullar bilan ham peptidlargacha parchalash mumkin. Masalan, Bromsian yordamida metionin qoldigʻi boʻyicha parchalash:

Agar oqsil eritmasi Sanger usuli boʻyicha dinitroftorbenzol bilan (DNFB) ishlansa, dastlab bu reaksiya erkin holdagi amin guruh bilan birikadi:

$$O_{2}N - \underbrace{\hspace{1cm} \underbrace{\hspace{1cm}}_{NO_{2}} \hspace{1cm} - CH - CO - \left[NH - CH - CO - \right]_{n} - NH - CH - COOH}_{NO_{2}}$$

Д НФ-оқсил

Hosil boʻlgan modda gidrolizlanganda faqat aminokislota qoldigʻi dinitrofenolli hosila koʻrinishida ajralib chiqadi, ya'ni:

$$O_2N NH-CH-CO-[-NH-CH-CO]-NH-CH-COOH$$
 NO_2
 NO_2

ДНФ - аминокислота

DNF - aminokislota sariq rangli boʻlib, xromatografiya metodi yorda-mida oson aniqlanadi. N - uchidagi aminokislotalarning miqdoriga qarab oqsil molekulasidagi polipeptid zanjirlar soni aniqlanadi. Agar oqsil molekulasidagi N - uchki aminokislota bitta boʻlsa, molekula faqat bitta, ikkita boʻlsa ikkita polipeptid zanjiridan iborat boʻladi.

N - uchki aminokislotani Edman usuli boʻyicha fenilizotiotsianat yordamida ham aniqlash mumkin. Buning qulayligi shundaki, polipeptid zanjirdan faqat N - uchki aminokislota ajratib olinadi. Zanjirning qol-gan qismi oʻzgarmasdan qolaveradi. Demak, jarayonni uzliksiz takrorlab zanjirdagi aminokislotalar qoldigʻini birinketin aniqlash mumkin. Bu reaksiya quyidagicha boradi:

$$C_{6}H_{5}-N=C_{1}+H_{2}N-CH-CO-NH-CH-CO-[-NH-CH-CO]_{n}-OH$$

$$S R R' R'' t^{0}=40^{0}C$$

$$C_{6}H_{5}-NH-C-NH-CH-CO-NH-CH-CO-[-NH-CH-CO]_{n}-OH$$

$$S R R' R''$$

Hosil boʻlgan birikma suvsiz NCI bilan ishlansa, N - uchki kislota-ning ajralishi halqa hosil boʻlishi bilan boradi va feniltiogidantoin hosil boʻladi. Oqsil molekulasining qolgan qismi erkin holda ajralib chiqadi:

Фенилтиогидантоинли хосила

Битта аминокислотага қисқарган полипептид занжири

Yaqinda yaratilgan asbob - sekvenator (inglizchadan sequence - ketma - ketlik) ning ishlash prinsipi ana shu reaksiyaga asoslangan. Bu asbob berilgan dastur boʻyicha avtomatik tarzda ishlab, har ikki soatda bitta aminokislotani ajratib oladi va tahlil qiladi.

S - uchki aminokislota qoldigʻini aniqlash usullari ham ishlab chiqil-gan boʻlib, ular ichida eng oddiysi yapon olimi Akabori tomonidan ochilgan gidrazinoliz reaksiyasidir:

Bu jarayon tugagandan keyin aralashma DNFB bilan ishlansa, ikki xil mahsulot hosil boʻladi, ya'ni aminokislotalar gidazidi ikki molekula DNFB bilan, erkin holdagi S - uchki aminokislota esa uning bir molekula-si bilan birikadi:

$$O_2N$$
- CH - CO - NH - NH_2 + F - NO_2 - $2HF$

$$O_2N - O_2N -$$

Аминокислоталар гидразидларининг ДНФ-хосиласи

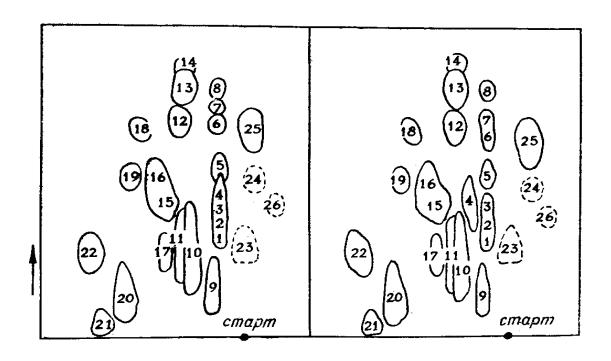
$$O_2N P+H_2N-CH-COOH$$
 $-HF$
 NO_2
 $NH-CH-COOH$
 R_1
 NO_2

С-учки аминокислота

С-учки ДНФ-аминокислота

DNF - aminokislota gidrazidi DNF - aminokislotadan sirkaetil-efir yordamida ekstraksiya qilib ajratib olinadi. DNF - aminokislotaning tabiati xromatografiya metodi bilan aniqlanadi.

S - uchki aminokislotani karboksipeptidaza fermenti yordamida ham osongina aniqlash mumkin. Agar oqsil shu ferment bilan gidroliz qilinadigan boʻlsa, polipeptid zanjirning S - uchidan birin-ketin amino-kislotalar ajraladi. Ularni har bosqichda alohida ajratib, qaysi aminokislota ekanligini oson aniqlash mumkin. Aminokislotalarning joylashish tartibini aniqlashning karbopeptidaza metodi qiziq. Polipeptid zanjirdan prolin aminokislotasini ajrata olmaganligi uchun, agar oxirgi zvenoda shu aminokislota boʻlsa, bu bosqichda karboksidazaning ta'siri toʻxtaydi. Polipeptid zanjiridan turli uzunlikdagi peptidlar aralashmasi ajratilib, alohida tahlil qilinadi. Ular koʻpincha ion almashtirgichli xromotografiya yoki qogʻoz xromatografiyasi bilan elektroforezni birlashtirib "Barmoq izlari" metodi bilan aniqlanadi.

гемоглобин А

гемоглобин S

"Barmoq izlari" usulida peptid yoki aminokislotalar xromatografik qogʻozda joylashuviga qarab, oʻziga xos barmoqlar iziga oʻxshash izlar qoldiradi. 2-rasmda normal gemoglobir (gemoglobin A) va oʻroqsimon kamqonlik kasalligini keltirib chiqaruvchi gemoglobin (gemoglobin S) ni tripsin yordamida gidrolizga uchratib olingan peptidlar kartasi -№barmoq izlari" koʻrsatilgan. Unga e'tibor berilsa, har ikki gemoglobin faqat bitta peptid bilan farq qilishini koʻrish mumkin, ya'ni HbS dagi (4) peptid HbA da yoʻq. HbA dagi peptid esa, aksincha HbS da yoʻq. Bu peptidlar alohida ajratib analiz qilinganda ular aminokislotalar tarkibi bilan birbiridan farq qilishi aniqlangan. Bu esa muayyan kasallikning kelib chiqishiga sabab boʻladi.

Oqsilning chala gidrolizi natijasida hosil boʻlgan peptidlar ajratib olingach, ulardagi aminokislotalarning ketma-ket joylashuvi aniqlanadi. Soʻngra N- va S - uchki aminokislotalar topib olinib tuzilishi aniqlangach, turli xildagi fermentlar ta'sirida hosil boʻlgan peptidlarning tuzilishini solishtirish bilan tekshiriladigan oqsilning birlamchi tuzilishi tiklanadi.

Hozirgi vaqtda molekulyar massasi turlicha boʻlgan 1000 dan ortiq oqsilning birlamchi strukturasi oʻrganilgan. Bundan tashqari, yuzlab oqsil tabiatli peptidlarning birlamchi strukturasi ham aniqlangan.

Oqsillar ichida birinchi boʻlib oshqazon ositi bezi ishlab chiqaradigan garmoninsulinning birlamchi strukturasi 1953 yilda ingliz olimi Senger tomonidan aniqlandi. Bu tarixiy voqea oqsillar biokimyosi va molekulyar biologiyani

shakllanishida muhim qadam boʻldi. Uning molekulasi ikkita polipeptid zanjirdan iborat boʻlib, A zanjirda 21 ta, B zanjirda 30 ta aminokislota qoldigʻi joylashgan Insulin molekulasining uchlaridagi aminokislotalar oʻrganilganda N- uchida 2 ta aminokislota Gli va Fen, S- uchida esa Asp va Ali topilgan. Demak, u ikkita polipeptid zanjirdan tuzilgan ekan. Ma'lumki, bunday zanjirlar disulfid koʻprikchasi orqali bogʻlangan boʻladi.

Insulin molekulasida uchta disulfid bogʻ boʻlib, ulardan ikkitasi A va V zanjirlar orasida, bittasi A zanjirning ichida, ya'ni A zanjirdagi 6- va 11- sisteinlarni bir-biri bilan bogʻlangan.

Turli hayvonlar insulinning birlamchi strukturasidagi farq A va V zanjirlarning ma'lum qismlarida bir aminokislota oʻrniga boshqa aminokislota joylashganligidan kelib chiqadi. Bu oqsilning turi spetsi-fikligiga misoldir. Lekin bunday almashinuvlar koʻp emas, faqat poli-peptid zanjirning qisqa boʻlakchasi, ayrim hollarda 1-2 ta aminokislota qoldigʻi bilan farq qilishi mumkin. Quyida ba'zi organizmlar insulini strukturasidagi farq koʻrsatilgan:

```
Hoʻkizda ----sis - sis - ala - ser - val -sis
Qoʻyda ----sis - sis - ala - gli - val - sis
Otda ----sis - sis - tre - gli - ley
CHoʻchqa va kitda ----sis - sis - ala - ser - ley
Odamda ----sis - sis - tre - ser - ley
```

Shuningdek, ular B zanjirning S- uchki aminokislota qoldigʻi bilan ham farq qilishi mumkin. Masalan, odam insulinida bu oʻrinni treonin, quyonda serin egallaydi. Lekin koʻpchilik hayvonlarda alanin joylashgan.

Sengerning birinchi kashfiyotidan keyin tezda boshqa oqsillarning birlamchi strukturasi keng miqyosida oʻrganila boshlandi. Qisqa vaqt ichida bir qator muhim oqsillar - ribonukleaza fermenti, kislorod bogʻlovchi, temir saqlagan oqsillar mioglobin, gemoglobinlar, sitoxromlar tuzilishi aniqlandi. 2-jadvalda ribonukleazadagi aminokislotalar tartibi keltirilgan. Merrifeid sintez qilgan 124 ta aminokislotadan tuzilgan ribonukleazadagi aminokislotalar tuzilgan ribonukleaza fermenti tabiiy ribonukleaza kabi aktiv boʻlib chiqdi. Bu dalil tabiiy fermentga xos barcha xususiyatlar sintez qilingan polipeptidning strukturasida mujassamlashtirilganligini tasdiqlaydi.

Oqsillarning birlamchi tuzilishi bilan ular funksiyalari orasidagi bogʻliqlik

Ogsil molekulalarining birlamchi strukturasini o'rganish muhim eng qonuniyatlardan birini, ya'ni ularning molekulasi istalgan tartibdagi aminokislotalar kombinatsiyasidan hosil bo'ladimi yoki polipeptid zanjirda aminokislotalar tartibi ma'lum qonuniyat asosida tarkib topadimi degan masalani

aniqlashga imkon beradi. Bu haqdaga tekshirishlar peptidlar boʻlakchasida struktura bir xilligi va oʻxshashlik mavjud ekanligini koʻrsatadi (3-jadval).

з · жадвал Инсулин ва рибонуклеазанинг структура жихатдан ўхшашлиги

Пептидларнинг	Инсулин	Инсулин	
хили А занжир	А занжир	Б занжир	Рибонуклеаза
Бир хиллик асосида ташкил топган три ва тетрапептидлар	ала-сер-вал 8 9 10 вал-цис-сер 10 11 12 асн-тир-цис-асн 18 19 20 21	вал-глу-ала 12 13 14	ала-сер-вал 122 123 124 вал-цис-сер 57 55 59 вал-глн-ала 54 55 56 асн-тир-цис-асн 24 25 26 27
Ухшашлик прин- ципида ташкил топган три- тетра ва пентапептидлар	глу-асп-тир-цис-асн 17 18 19 20 21	вал-цис-	асн -глн-цис 70

Эслатма: — структураси жихагдан бар бирига алмашина оладиган аминокислоталар.

Jadval ma'lumotlaridan ko'rinyaptiki, insulin va ribonukleaza zanjirlarining ba'zi bo'laklarida aminokislota qoldiqlari aynan bir xil bo'ladi. (Struktura bir xilligi prinsipi). Struktura o'xshashligida esa tuzilishi o'zaro yaqin bo'lgan aminokislotalar ayni fragmentda bir-birini almashtirib kelishi mumkin.

Oqsillar birlamchi strukturasining aniqlanishi biologiya va tibbiyot uchun juda katta ahamiyatga ega boʻladi. Birinchidan, hayvonlar va oʻsimliklar oqsilining birlamchi strukturasi ularning turiga xos boʻlib, doim aniq tartibda sintez qilinishi aniqlandi. Ikkinchidan, oqsillar molekulasida bironta aminokislotaning almashinib qolishi organizm hayotida muhim rol oʻynashi, ayrim hollarda ogʻir oqibatlarga olib kelishi ma'lum boʻldi. Masalan, yaqin vaqtlargacha oʻroqsimon hujayrali

anemiya (kamqonlik kasalligi) ning aniq sababi hakimlarga noma'lum edi. Buning ustiga bu kasallik avloddan-avlodga berilib, koʻpincha oʻlim bilan yakunlanardi. Ma'lum boʻlishicha, bu kasallikka chalingan odamlar qonining eritrotsiti yumaloq shaklda boʻlmay, oʻroqsimon yoki yarim oy shaklida boʻlib, kislorodni toʻqimalarga zarur miqdorda yetkaza olmaydi. Eritromitsitlar tarkibidagi oqsilgemoglobinning birlamchi strukturasi aniqlanishi bilan buning haqiqiy sababi ochildi. Odam gemoglobinining 4 ta $(2\alpha$ va 2β) polipeptid zanjirdan iborat boʻlib, ular 574 ta $(2\alpha$ -141x2, 2β - 146x2) aminokislota qoldigʻidan tashkil topgan. Shu kasallikka duchor boʻlgan odam gemoglobini (HbS) dan gemoglobini (HbA) dan faqat bitta aminokislota qoldigʻi bilan farq qiladi, ya'ni:

Xuddi ana shu 6-oʻrindagi ikki asosli aminokislota-glutamin qoldigʻi neytral aminokislota- valinga almashinib qolishi yumaloq eritrotsitlar oʻroqsimon shaklga oʻtib qolishiga sabab boʻladi. Hozirgi vaqtda gemoglobin molekulasiga bogʻliq boʻlgan 100 dan ortiq irsiy kasallikning hammasining sababi xuddi ana shunday aniqlangan, shu sababli ular molekulyar kasallik deb ataladi.

Tayanch iboralar

Birlamchi struktura, peptid bogʻ, keto-yenol tautomeriya,aminokislotalar tartibini aniqlash, oqsillarni kimyoviy usulda parchalash, fermentativ usullar, N- va S- uchki aminokislotalar, insulin, ribonukleaza.

Nazorat savollar

- 1. Oqsillar va peptidlarning fazoviy tuzilish darajalarini tushuntiring.
- 2. Peptid bogʻining tabiati darajalarini tushuntiring.
- 3. Oqsillarning yuqori tuzilish darajalarini tadqiq qilish qilishda qoʻllaniladigan spektroskopik usullari darajalarini tushuntiring.